

компетенцій в Україні не завжди корелюється з освітніми планами. Масова та розгалужена формальна система освіти наразі не повністю задовольняє потреби ринку праці. Тому надважливо прискорити залучення держави через освітні програми, наукові розробки до підготовки нової якості спеціалістів, а також навчання працівників для набуття ними нових знань.

Список використаних джерел:

1. Фармага Н. *Стаття Застосування технологій штучного інтелекту/Дослідження компанії Deloitte/ Опитування CFO Survey 2019 у країнах Центральної Європи*
2. Спільник І.В., Палюх М.С. *Бухгалтерський облік в умовах цифрової економіки. Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації. 2019. Випуск 1-2. С.83-96.*
3. Слободняк І.А., Пискунов І.В. *Актуальные проблемы автоматизации бухгалтерского учета / И.А. Слободняк, И.В. Пискунов // Бухгалтерский учет в бюджетных и некоммерческих организациях. 2014. № 7. С. 29–34.*
4. Кіндрацька Л. М. *Управлінський аспект бухгалтерського обліку в Україні/Л. М. Кіндрацька///Тези доповідей науково –практичної конференції “Обліково-аналітичне забезпечення системи менеджменту підприємства, С. 90.*

УДК 657:336

Мороз Юлія Юзефівна,
*д.е.н., професор кафедри бухгалтерського обліку,
оподаткування та аудиту
Поліського національного університету
м. Житомир, Україна*

ОБЛІКОВА ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА ДЛЯ УПРАВЛІННЯ КРЕДИТОСПРОМОЖНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ

Ефективна господарська діяльність підприємств здійснюється через постійне залучення позикових коштів для формування фінансових ресурсів за джерелами зобов'язань. Зобов'язання підприємств України станом на 30.06.2021 р. складають більше 70 % фінансових ресурсів, які забезпечують формування активів, в тому числі за рахунок позик банківських установ більше 20 % [1].

Кредитні фінансові ресурси є важливим джерелом фінансування підприємствами оновлення своєї матеріально-технічної бази, впровадження інноваційних технологій, покриття сезонного розриву між вкладенням і надходженням коштів та безперервністю процесів господарської діяльності.

Проте незадовільний фінансовий стан багатьох суб'єктів бізнесу, обмежувальні умови за борговими зобов'язаннями (ковенанти) банків на одержання позик, негативні кредитні історії позичальників унеможливають отримання кредитів від банківських установ. Все це потребує забезпечення ефективного управління кредитоспроможністю з використанням інформаційних ресурсів облікової системи підприємств-позичальників.

Попередні дослідження концепцій кредитоспроможності та процедур її оцінювання здійснювали Васильчак С. [2], Вовчак О. [3], Демус Л. [2], Меда Н.

[3], Мороз Ю. [4], Світлична В. [5], Слав'юк Р. [6], Фатєєва Г. [5], Цаль-Цалко Ю. [4].

В досліджуваних роботах при визначенні кредитоспроможності, як правило, виділяють поняття спроможність, здатність, передумови, можливості позичальника до повернення кредитних зобов'язань за рахунок власних грошових коштів, що генеруються в процесі ефективного використання одержаних кредитних ресурсів. Васильчак С., Демус Л. [2, с.155] пишуть, що кредитоспроможність – це спроможність позичальника в повному обсязі й у визначений кредитною угодою термін розраховуватися за своїми борговими зобов'язаннями. Вовчак О., Меда Н. [3, с. 12] відзначають, що кредитоспроможність – це здатність позичальника акумулювати грошові потоки, достатні для своєчасного погашення боргових зобов'язань. Світлична В., Фатєєва Г. [5, с. 253] трактують кредитоспроможність як спроможність позичальника залучати фінансові ресурси та в повному обсязі у визначений термін погашати свої боргові зобов'язання. За версією Слав'юк Р. [6, с. 499] кредитоспроможність – це здатність позичальника, за окреслених умов кредитування, в повному обсязі і у визначений кредитною угодою термін розраховуватися за своїми борговими зобов'язаннями грошовими коштами, що генеруються ним у процесі операційної діяльності.

В нормативних документах НБУ кредитоспроможність визначається як наявність передумов для одержання кредиту і здатність повернути його. Кредитоспроможність позичальника визначається за показниками, що характеризують його здатність своєчасно розраховуватися за раніше одержаними кредитами, його поточне фінансове становище, спроможність у разі потреби мобілізувати кошти з різних джерел і забезпечити оперативну конверсію активів у ліквідні кошти [7].

Кредитоспроможність підприємства знаходиться в залежності від його платоспроможності та економічної стійкості. Залучення коштів з позикових джерел (зовнішні зобов'язання) передбачає поліпшення економічних показників (приріст доданої вартості) і, відповідно, можливості погашення кредиту та створення приросту вартості підприємства через зростання чистого прибутку.

Отже, для оцінювання кредитоспроможності необхідно використовувати систему інформаційних ресурсів бухгалтерського обліку, які дозволяють розраховувати і аналізувати структуру фінансових ресурсів за джерелами їх формування в пасиві балансу, продуктивність ресурсів та ефективність господарської діяльності.

Серед цієї системи показників найважливіше значення мають: платоспроможність, рівень автономії бізнесу, продуктивність: активів і праці, прибутковість: чистого доходу, активів і власного капіталу.

Аналіз цих показників може бути виконаний з різним ступенем деталізації в залежності від обсягу призначення позик і вимог позикодавців на основі ресурсів інформаційних екранів даних рахунків бухгалтерського обліку. Для цього облікова інформаційна політика підприємства повинна забезпечити

формування даних за наступними платформами-екранами: платіжні засоби, платіжні зобов'язання, чисті активи, зобов'язання, ринкова вартість активів, чистий дохід, доходи персоналу, створений прибуток, додана вартість.

Список використаних джерел:

1. Діяльність підприємств України. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 29.11.2021).
2. Васильчак С. В., Демус Л. Р. Оцінка кредитоспроможності позичальника як один із методів забезпечення економічної безпеки банку. Науковий вісник НЛТУ України. Збірник науково-технічних праць. 2012. Вип. 22.1. С.154–161.
3. Вовчак О., Меда Н. Модернізація підходів до оцінки кредитоспроможності позичальників банків. Вісник НБУ. 2013. № 12. С.11–15.
4. Цал-Цалко Ю. С., Мороз Ю. Ю., Суліменко Л. А. Фінансовий аналіз: підруч. Житомир : Рута, 2012. 609 с.
5. Світлична В. Ю., Фатєєва Г. Є. Актуальні питання організації кредитних відносин в діяльності банківських установ України. Коммунальное хозяйство городов: Научн.-техн. сб. 2011. № 100. С. 252-262.
6. Слав'юк Р. А. Оцінювання кредитоспроможності позичальника: досвід Польщі. Інфраструктура ринку. 2018. Вип.19. С. 497–505.
7. Інструкція про порядок регулювання діяльності банків в Україні: Постанова НБУ від 28.08.2001 р. № 368. URL: <https://cutt.ly/yTV1Daа> (дата звернення: 29.11.2021).

УДК 657.1.011.56

Новіченко Людмила Степанівна,

*к.е.н., доцент, доцент кафедри обліку, аудиту та оподаткування,
Національна академія статистики, обліку та аудиту,
м. Київ, Україна*

НАПРЯМИ РОЗВИТКУ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В УМОВАХ ДИДЖИТАЛІЗАЦІЇ

Динамічні зміни зовнішнього економічного середовища, поступове переформатування здійснення економічних відносин, впровадження інноваційних систем та диджитал-технологій для обробки, накопичення та передачі інформації, призводять до зміни напрямів розвитку бухгалтерського обліку. Система бухгалтерського обліку будь якого суб'єкта господарювання є інструментом забезпечення його стійкого, безперервного та стратегічного розвитку. Цифрова трансформація економіки, як наслідок модифікації й переосмислення ролі автоматизації бізнес-процесів, виникнення нових викликів через глобальне поширення COVID-кризи, визначили пріоритетність диджиталізації в сфері організації та ведення бухгалтерського обліку.

«Загалом, у контексті бізнесу, диджиталізація – це перенесення реальних господарських відносин у електронний простір шляхом покращення та оптимізації окремих бізнес-процесів, сервісів, інструментів та блоків діяльності на базі соціальних, мобільних та інших цифрових технологій з метою